

Yeşaya, yirmi altıncı bölüm

I. Yahuda'yla ilgili peygamberlikler (1-12)

II. Uluslarla ilgili peygamberlikler (13-27)

- A. Babil'in yükü: Rabbin Günü'nde tamamlanacak bir peygamberlik (13:1-22)
- B. Moab'ın yükü: Bir gecede biten yıkım (15:1-16:14)
- C. Şam'ın yükü (17:1-14)
- Ç. Habeş ilinin ırmakları ötesindeki ülke (18:1-7)
- D. Mısır'ın yükü (19:1-24)
- E. Habeş ve Mısır'ın sürgünlüğünün bildirisi (20:1-6)
- F. Deniz çölünün (Babil'in) yükü (21:1-10)
- G. Duma'nın yükü (21:11-12)
- Ğ. Arab ilinin yükü (21:13-17)
- H. Rüyet vadisinin (Yerusalem'in) yükü (22:1-25)
- I. Sur'un yükü (23:1-18)

İ. Genel olarak dünyanın, özellikle de Yahuda ve kilisenin son günleri (24-27)

1. Yahuda'nın dağıtılması ve üzerine gelecek olan sürekli yıkımlar (24:1-12)
2. İsrail'deki artakalanlar (24:13-16)
3. Büyük Sıkıntı: Tanrı'nın düşmanları için belirlenen yargılar (24:16-20)
4. Yahudi olmayan kralların yıkılması ve yoklanması (24:21-22)
5. Krallık çağının başlangıcı (24:23)
6. İmansızların yenilmesi üzerine bir övgü (25)
7. **Doğruların son bulmayacak esenlikte yerleşmesi (26)**
 - a. **Doğruların esenliği: Sıkı savunulmuş bir kent gibi olacak (26:1-6)**
 - 1). **Tanrı bu esenliği içten armağan eder (26:1-4).**
 - 2). **Tanrı dıştan da bu esenliği düşmanlarını yenerek sağlar (26:5-6)**
 - b. **Doğruların buldukları yer: Rabbin doğrulttuğu yargı yolu (26:7,8)**
 - 1). **Sağ kalanlar doğruluk öğrenir (26:9).**
 - 2). **Kötüler ...**
 - a). **Doğruluk öğrenmez.**
 - b). **Haksızlık eder.**
 - c). **Tanrı'nın görkemini ve ilk girişimlerini görmez (26:10-11).**
 - ç). **Tanrı'nın yaptıklarını görüp utanacaklar (26:11).**
 - d). **Ateş onları yiyip bitirecek (26:11)**
 - c. **Doğruların özgür kılınmaları (26:12-21)**
 - 1). **Başarılarının nedeni Tanrı'dır (26:12).**
 - 2). **Hizmet ettikleri efendilerden kurtulmalarını sağlayan Tanrı'dır (26:13-15).**
 - 3). **Kendilerini özgür kılma girişimleri boşa çıktı (26:16-18).**
 - 4). **Ama Tanrı onları özgür kılınca gerçekten özgür olmuşlardır (26:19-21).**
8. Levyanın yargılanması ve Mesih inanlılarının tümünden arındırılması (27)

26:1 o gün: Tanrı'nın düşmanlarını alçalttığı gün (25:2,10-12); «Tanrı'nın çok önceki çağlarda kutsal peygamberleri ağızıyla bildirdiği evrensel yenilenme vakitleri»dir (Haberciler'in İşleri 3:21).

Yahuda: (İbraniler 8:8)

şu ilahi terennüm edilecek: Düşmanlarından özgür olduğu zaman Yahuda Tanrı'ya övgüler sunacak (Efesliler 4:19,20; Vahiy 7:10,12):

1. Tanrı'nın sağladığı güvenlik için (26:1),
2. Halkını tam esenlik içinde yaşattığı için (26:3),
3. O'na duydukları güven için (26:3,4),
4. Geçmişte Tanrı'nın Yahudiler'i düşmanlarından kurtardığı için (26:5,6),
5. Onları doğru yola döndürdüğü için (26:7),
6. Onları Tanrı'ya döndüren sıkıdüzen için (26:8),
7. Doğruluk öğretiler diye Tanrı'nın düşmanlarına bile sağladığı olanaklar için (26:9),
8. Tanrı'nın öznitelikleri için:
 - a. Doğrudur (26:7),
 - b. Uludur (26:10),
 - c. Yücedir (26:15),
 - ç. Her şeye gücü yeter (26:5,11,15).

Övgü sunarak Tanrı'yı yüceltenler, O'nun önünde kendi zayıflıklarını, günahlarını ve değersizliklerini açıkça kabul etmek zorundadır (26:13,18; Mezmur 8:4).

kuvvetli şehir: Doğruların esenliği, sıkı savunulan bir kent simgesiyle açıklanır.

kurtarıcı duvarlar ve burçlar: İnanlının içinde bulunduğu eksiksiz güvenlik vurgulanır (60:18; Mezmur 31:21; Zekarya 2:5; Vahiy 21:12). Bu güvenlik içinde kurtuluşun sağladığı tüm ayrıcalıklar da bulunmaktadır. Ne var ki, bu kutsalın sağlayan Kurtarıcı bir yana bırakılırsa, ayrıcalıkların tümü birden kimseyi tatmin edemez. Çünkü Mesih inanlısının sevinci Yahve'nin Kendisi'dir (Mezmur 16:11; Zekarya 2:10).

kurtarıcı ... koyuyor: Bu cümlenin öznesi Tanrı'dır. Yalnız Tanrı kurtarıcı sağlama sağlayabilir. Tanrı Mesih inanlısını nasıl korur?

1. Tanrı, onun için araya girerek inanlıyı korur.

Kutsal Yazı'nın sayfaları bunu kanıtlayan örneklerle doludur. Örneğin, Kızıl Deniz'in kıyısında sıkıştırılmış İsraililer (Çıkış 14:29-31); Kral Asa (2. Tarihler 14:9-13); Kral Hizkiya (2. Tarihler 32:1-22).

Mesih inanlısı, Tanrı'nın eylemlerini insanlarda, olaylarda, hatta teknolojinin ilerlemesinde görmek üzere kendini eğitmelidir. Ne yazık ki, bu çağın felsefesi kişinin Tanrı'nın rolünü anlamasını ve buna değer vermesini engeller. Bunun yerine insanoğlu bilgide ilerlemesi, yetenekleri ve bulguları nedeniyle onurlandırılır. Eski Yunan'la Roma uygarlıklarında da olduğu gibi, çağımızdaki uluslar bedene ve bilgiye tapınır. Bu görüşleri benimseyen kişiler arasında Tanrı'nın etkinliği anlamaya çalışan bireylerin sayısı azdır.

2. Tanrı Mesih inanlısında oluşturduğu niteliklerle onu korur.

Onu bilgi ve bilgelikle donatır:

a. Kararlarının sonuçları olumlu olsun diye.

Örneğin, anne babası tarafından terk edilmiş bir Mesih inanlısı vardı. Daha on sekiz yaşında olduğu için vermek zorunda kaldığı bazı kararlar onu şaşkınlığa uğrattı. Birkaç seçenek arasında Tanrı'nın isteği acaba hangisiydi diye endişelenirdi. Bu sırada olgun bir Mesih inanlısından, inanlılar topluluğunun yol göstericilik rolünü öğrendi (1. Timoteus 5:17; Titus 3:1; İbraniler 13:7,17). En yakın bir zamanda inanlılar topluluğunun çobanına danışarak Kutsal Yazı'dan kendi sorunlarıyla ilgili belirli ilkeleri öğrendi. Sorunlarını o ilkelerin ışığı altında görmeyi öğrendikten sonra onların iç yüzünü kavrayabildi. Kimi kararlarını hemen verebildi. Örneğin, sevdiği ama Mesih inanlısı olmayan bir gençle evlenmemeye ve onunla artık görüşmemeye karar verdi (2. Korintliler 6:14-7:1). Kimi kararlarını vermek için daha erken olduğunu anladı. Böylece acelecilikten vazgeçti ve Tanrı'nın istemini tam öğrenmek için zaman gerektiğini anlayarak beklemeye koyuldu. Somut olarak, dış ülkede eğitim görüp görmeyeceğini bilmesi için zaman daha uygun değildi. Başka etkinlikler de gencin zaman ve gücünü tüketiyor ama ruhsal alanda olumlu sonuçlar getirmiyordu. Bunu anladıktan sonra genç inanlı bu girişimlerden elini ayağını çekmeye karar verdi. Örneğin, tenis şampiyonluğu kazanmak ümidiyle haftada birçok saatini antrenmanla geçiriyordu. Ayrıca kazancı yeterli olmasına karşın ikinci bir işte daha çalışıyordu. Bu nedenle inanlılar topluluğunda hiçbir görev yüklenememişti. Kutsal Yazı'yı da her gün okumaya bile zaman ayırmıyordu. Matta 6:33; Romalılar 12:1,2; 1. Korintliler 6:19,20 ve 1. Timoteus 4:7b ve 8 ayetlerine dayanarak hem spor için hafta boyunca harcadığı zamanı azalttı hem de ikinci işinden ayrıldı. Kazandığı zamanı her gün Kutsal Yazı'yı öğrenmek ve dua etmek için kullandı ve ayrıca inanlılar topluluğunda çocuklara nasıl ders vereceğini öğrenmeye koyuldu.

b. İzlediği yöntemler verimli ve yararlı olsun diye.

Örneğin, sürgünden dönen İsraililer, surları yıkılmış, hisarları olmayan bir kente döndüler. Yerusalemlere onlara güvenlik sunamadı. Ama Tanrı, Nehemya'yı bilgelikle donattı. İsraililer'i düşmanlarına karşı kendilerini nasıl savunacakları ve bu arada duvarları nasıl yapacakları konusunda eğitti (Nehemya 4:11-23).

26:2 kapıları açın: (Mezmun 24:7-10; 118:19,20)

salih millet: Sürgünde Tanrı'yı reddetmeyenler O'nun önünde doğru sayıldı.

26:3 aklı pek: (Mezmun 112:7,8)

tam selamet: Tanrı'nın kendi esenliği, varlığındaki eksiksiz uyumun doğal sonucudur. Örneğin, sevgisi hiçbir zaman adaletini engellemez. Duyguları istemine karşı koymaz. Acıması doğruluğunu kısıtlamaz. Kısacası, öznelikleri birbirleriyle en ufak bir çelişki içermez. Bu eksiksiz uyumdan esenlik doğar. Tanrı esenliktir çünkü kargaşalığı, çelişkiyi, çabalamaı bilmez.

Tek başına uçan bir bayanın sürdüğü bir hava aracı, bir kasırganın içine girmiş. Bayan, fırtınanın onun ölümüne neden olacağından korkarken çocukluğunda ezberlediği Mezmun 50:15 ayeti aklına gelmiş: «Sıkıntı gününde beni çağır; seni kurtarırım, ve bana izzet vereceksin.» Bu ayete dayanarak Tanrı'ya seslenmiş ama aynı zamanda kendi kendine O'nun nasıl yardım edebileceğini de soruyormuş. Aniden bir düşünce zihnine egemen olmuş: «Balondaki havayı ısıt; balondaki

havayı ısıt!» İçinde bulunduğu sepetteki gaz ocağını yakmış. Balonu şişiren hava ısınınca hava aracı, kasırganın rüzgarıyla sürüklenmeyi sürdürürken aynı zamanda yukarıya doğru da yükselmeye başlamış. Yükselse yükselse birkaç dakika sonra hava aracı kasırganın içinden geçmiş, üstüne çıkmış. Kasırğa aşağıda halen şiddetini sürdürmekteymiş ama genç bayan fırtınanın üstüne çıkararak sakin bir ortama, normal hava koşullarının olduğu bir düzeye kavuşmuş. Benzer bir biçimde Tanrı, Mesih inancısına saldıran fırtınalardan yüksek olduğu için esenliği hiç bozulmaz. Sakinlik içinde gereken eylemde bulunabilir.

Tanrı'nın bunca eksiksiz bir esenliğe sahip olması, harika bir gerçektir. İnsanlar bundan pay alabilir mi? Tanrı-İnsan olan İsa Mesih «Evet» yanıtını vererek Mesih inancısının bu esenliğe nasıl kavuşabileceğini gösterir. İsa Mesih «Selamet Reisi, Esenlik Bakanı» olarak tanıtılır. Kendisi her türlü anlayışın ötesindeki tanrısal esenliği tanıyordu. İnanlılarının da aynı esenliği tanımaları için şu üç koşulu bildirdi: Tanrı'ya güvenmek, O'na boyun eğmek ve O'nun sözünü dinlemek. Güven, «Rab yolunu bilir» der. Boyun eğmek, «Rab veriyor, Rab alıyor. O'nun adı kutsal olsun» der (Eyup 1:21). Söz dinlemek ise, «Benim yiyeceğim, beni Gönderen'in isteğini yapmak ve işini sonuçlandırmaktır» demektir (Yuhanna 4:34).

Ama Tanrı'ya kim tam güvenebilir, boyun eğebilir ve sözünü dinleyebilir? Ancak Tanrı'yla esenlik, barış ilişkisinde bulunanlar! «İman sonucu doğrulukla donatılmış olarak, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın önünde barış içindeyiz» (Romalılar 5:1). Kişi İsa Mesih'e Kurtarıcısı olarak iman eder etmez, Tanrı'nın doğruluğunu kuşanmış olur ve Tanrı önünde yargı altında kalmaz. Tanrı'yla barış ilişkisi içindeki kişi O'na güvenebilir. Güvenen kişi O'nun seçtiği plana boyun eğebilir; Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmek inancının en büyük sevinci olabilir. Tanrı'nın esenliği Mesih'te olduğu gibi Mesih inancısında da egemen olabilir, çünkü insan ruhsal bir varlıktır, Tanrı'nın benzerliğinde yaratıldı. İnsanın ruhsal yönü Tanrı gibi düşünmek, hissetmek ve istemini kullanmak üzere eğitilebilir. Kuşkusuz, bu olgu kısıtlı olabilir. Ama bunun kısıtlı olması, bir parça bile gerçekleşemez anlamına gelmez. Rüzgârın masmavi gökte kovaladığı bulutlar, dağların arasında olağanüstü güzellikteki bir gölde yansiyabilir de yol kenarında yağmurun bıraktığı çamurlu su birikintisinde yansımaz mı? Mesih inancısı çamurlu su birikintisi gibi küçük ve önemsiz olsa bile, yine de Tanrı'nın esenliği onun varlığında yansiyabilir. Ormanların görkemli meşe ağacının bir zamanlar fındık kadar küçük bir kabuğa sığıdığı gibi Tanrı'nın esenliği de O'na güvenen, boyun eğen ve sözünü dinleyenlere sığabilir.

o Sana güvenir: (Mezmun 112:7,8)

26:4 Rabbe ebediyen güven: Tanrı'ya güvenenler, birbirlerini O'na güvenmek üzere yüreklendirir. Tanrı'ya ne zaman güvenilir? Sonsuzluğa dek! Sonsuzluğa dek demek, her an, her koşul altında demektir. Mesih inancısı, neredeyse yaşamının dayandığı sağlam temel in söküldüğünü hissetse bile, yine de sarsılmaz. Çünkü onun güveni Tanrı'nın Kendisi ile O'nun boşa çıkmaz Sözü'ne dayanır.

1. Kişinin güveni nesnelere yönelikse, gökteki Baba'ya ve Sözü'ne güvenmiyordur (Matta 6:9; 1. Korintliler 7:31; 1. Yuhanna 2:17; İbraniler 13:14).
2. Güveni insanlara yönelikse, Tanrı'ya ve Sözü'ne güvenmiyordur (2:22; Mezmun 118:8,9).
3. Güveni kendine yönelikse, Tanrı'ya ve Sözü'ne güvenmiyordur (Filipililer 3:4-8).

Rab Yehova: İbranice'de «Yah Yahve» yazılır (12:2; Mezmun 68:4). «Yah», «Yahve»nin kısaltılmış biçimidir. İbranice'de bir sözün çift kullanılması konu olan şeyi vurgulamak içindir. Bu ayette Tanrı'nın ululuğu, bilgeliği, ve kutsallığının eksiksiz oluşu vurgulanır.

ebedi kaya: Kaya, Tanrı'nın adlarının biridir (30:29; Tesniye 32:4,15,18,30,31; 1. Samuel 2:2; Luka 6:48; 1. Korintliler 10:4). Tanrı, Kaya olarak etkin bir biçimde, acı çeken topluluğa gölge salar, sığınak sunar. Edilgin bir biçimde ise topluma saldıran düşmanların saldırılarına siper olur.

26:5 yüksekte oturanlar: Tanrı'yı hoşnut etmeyen şey, kişinin yüksek düzey görevi ya da rütbesi değil, yüksek düzey görevi ya da rütbesinden gurur duyan kişidir.

yüce şehri yıktı: Bu yüce kent, tüm çağlar boyu Tanrı'nın seçtiklerine karşı çıkan düşmanları simgeler (24:10,12; 25:12).

yere kadar alçalttı: Bazıları Tanrı'nın yargısının doğruluğundan kuşkulandır; dünyadaki haksızlığı yargılamıyor diye yakınırlar. Ne var ki, zamanı geldiğinde Tanrı yargısı bütün etkisiyle görülecektir. O gün kötülük yere çalınacak, tüm onur kazanmış kentler alçaltılacaktır (26:5): Güçlülük yerine her yönüyle zayıflık; onur yerine utanç; taht yerine toz toprak, eğlenceli yaşam yerine ümitsizlik ve perişanlık olacaktır. Yüksekte oturanların ağız lanet ile tıkanacak, saldırganların silahları ellerinden çekilip alınacak.

26:6 düşkünerin ayakları altında: Yüksek yerlerde oturanları ve kenti güçlü ordular indirmeyecek. Düşmanları tarafından çiğnenmiş olanlar, Tanrı'nın verdiği güçle O'nun iş ortakları olarak yetiştirilecek ve bu iş için görevlendirilecektir (1. Korintliler 3:9). Tanrı, «güçlüleri utandırmak için, dünya açısından güçsüz olanları seçti» (1. Korintliler 1:27; Mezmur 147:6; Malaki 4:3; Romalılar 15:20).

yoksulların adımları altında çiğnenecek: Bir şeyi ayak altında çiğnemek, o şeyin hor görüldüğünü göstermektedir.

26:7 salihin yolu doğruluktur: Bu tümce, ardından gelen «Sen ki doğrusun» tümcesiyle sıkı bir ilişki içindedir. Tanrı, doğru/doğruluktur. Bu nedenle O, Kendi benzerliğinde bulunması gereken Mesih inancısını da doğrulukla donatır.

1. Doğruluk Mesih inancısının ayırt edici özelliğidir, çarpıcı bir biçimde onun yaşamını kutsal düzene uydurur.
2. Tanrı'nın özniteliklerinin Mesih inancısında kökleşmesi, ancak Tanrı'nın aralıksız ve yoğun bir biçimde yardım edışıyle gerçekleşebilir.

Böylece bir Mesih inancısı, «kuşkuya düşen kişi, rüzgarın çalkaladığı ve sağa sola vuruşturduğu denizin kabarmasına benzer» ayetinde anlatılan kişiye benzemekten kurtulur (Yakup 1:6). Kendini kutsal yaşam sürmeye adanmış kişi, her durumda sabreder, günlerini her zaman yararlı işlerle geçirir (Romalılar 2:7). Doğruluk ve düzgünlük Mesih inancısının yaşamının ayırt edici özelliğidir.

Karşılaştığı kişilerle olan ilişkilerini, yaşam koşullarıyla olanaklarını, doğru ve adaletli bir ölçüt olan Kutsal Söze göre değerlendirir. Bu ölçütü kendi çıkarına esnetmez. Her şeyi tanrısal ilkelere uyumlu bir biçimde yorumlar ve düzenler.

Yol yapım şirketleri, dağlık bölgelerde otoyollar yaparken o bölgenin doğal yer şekillerine göre davranmazlar. Yoksa yolların, sayısız dağların tepesine ulaşarak korkunç yamaçlardan aşağı inmesi gerekirdi. İnşaat mühendisleri en kısa, en düz ve en güvenli yolları yapmak üzere çalışırlar. Bu çalışmalar kuşkusuz uğraştırıcı ve pahalıdır. Dağların zirvesine çıkılmayacaksa dağların ortasından tünel açılmalı ya da dağların yanlarında dört, belki de altı şeritli bir düzlük kazılmalıdır. Eğer vadilere inilmeyecekse, koskoca çukurlar tonlarca toprakla doldurulmalı, vadileri aşan

upuzun köprüler kurulmalıdır. Tüm bu uğraşların nedeni, doğanın sunduğu dolambaçlı, tehlikeli ve zaman harcamaya neden olacak engellerin üstesinden gelmektir.

Türk Dil Kurumu'nun Sözlüğü «doğru» sözcüğünün anlamını şöyle açıklar: «Bir ucundan öbür ucuna kadar yönü değişmeyen; *mat.* iki nokta arasında en kısa çizgi». Mesih inancının yaşamı da bu biçimde «doğru» olmalı. İsa Mesih'i Kurtarıcı olarak kabul eden kişi, sonsuzluğa alındığı ana dek Tanrı'nın onun için amaçladığı kutsal yaşamı sürdürmeli, saptadığı görevleri tamamlamalıdır. Bunu yaparken de sağa sola sapmamalı, duygularıyla aşağı yukarı sürüklenmemelidir. Tanrı'nın yönü değişmeyen, dosdoğru yolunu tutmalıdır.

Birçokları bir an duygularına kapılarak coşkuyla uçar, bir başka an da ruhsal çöküntünün onu ittiği çukurlarda sürünür. Bu denli dalgalı bir yaşam, Tanrı'nın yön verdiği bir yaşam değildir. Mesih inancısı, ölçüyü aşan duygularını Tanrı'nın ilkelerine uyarak dizginlemeli, denetim altına getirmelidir (Süleyman'ın Meselleri 3:5-6; 1. Korintliler 10:3-5; Yakup 1:6,8).

Tanrı'nın gösterdiği yol ile kişinin kendisi için seçtiği kestirme yolu birbiriyle karıştırmamak gerekir. Kestirme yol, kişinin geçmek istemediği deneyimlerden kaçabilmesi için yeğlenir. Sabırsızlık ve aceleciliğin sonucunda seçilir. Kimi zaman da bilgisizlik yüzünden yararlı görünür (ama aslında zaman yitirilmesine neden olarak zarar getirir). Tanrı'nın gösterdiği doğru yol, gerekli olan hiçbir şeyi es geçmez, ama gerekli olmayan hiçbir yere de uğramaz. Mesih inancısı kestirme yolu değil, gerçekten en kısa olan yolu izlesin.

Düzenlilik kazanmış bir yaşam, belirli bir çabanın sonucudur. Düzenlilik, Mesih inancısının ruhsal benliğinin doğal benliğini yenmesinin bir sonucudur. Bu yengiyi Tanrı'nın yardımıyla kazanmış bir inanılı, yaşamının dağlarını yıkmak ve vadilerini doldurmakla uğraşarak ter dökmüş olmalıdır. Kutsal yoldan ayrılıp boş gezintiler yapmaz. Amacı belli olmayan dolambaçlı girişimlerle vaktini savurmaz. Tanrı'nın doğru kıldığı yolu tutturur.

Sen ki doğrusun: Tanrı doğrudur (Tesniye 32:4; Mezmur 25:8; 92:15). Mesih inancısı Tanrı'nın benzerliğinde bulunarak O'nun özniteliklerini yansıtmaya çağrılır (Romalılar 6:5-8,11-14; 8:4; 12:2; Galatyalılar 4:19).

salihin yolunu doğrultursun: Doğru olan Tanrı, Kendine inanana bunu doğruluk sayar. İnanlının yaşamına kutsal bir düzen vererek inanlının kabul edilir biçimde tapınmasını, ürün vermesini ve sevinçle esenlik içinde günlerini geçirmesini olanaklı kılar (Mezmur 27:11; 119:165; 143:8; Süleyman'ın Meselleri 3:6).

26:8 hükümlerinin yolunda Seni bekledik: Yeşaya, 13.-25. bölümlerde uluslar üzerine gelecek yargıların ayrıntılarını belirlemişti. İsrail, diğer ulusların yalancı ilahlara tapınmasına ve ahlaksızlığına katıldığı için uluslara saptanan yargının aynısının altında ezilmesi gerekecekti. Bu yargının sonucunda ulusların birçoğu tarih sayfalarından silindi. Ama İsrail yalancı ilahlara tapınmaktan arındırıldı. İmanı yenilenmiş olarak anlaşılır bir sesle ve tanrısal gerçekleri yansıtan bir yaşamla Tanrı'ya tanıklık edecekti.

Tanrı'nın şimdiki çağda izin verdiği yargılardan üçü şunlardır:

1. Kişi Tanrı'nın yardımına gereksinim duyduğunu yadsır.
2. İlerleyen bilgi, sağlam öğretiyi ve ahlaksal yapıyı zedeler.
3. Bolluk, bencilliğin artmasına ve açgözlülüğe yol açar.

canımızın isteği senin ismine: (Mezmur 123:2,3)

1. İnsanoğlu Tanrı'yı aramak üzere yaratıldı. İçinde yalnızca Tanrı'nın doldurabileceği bir boşluk vardır.
2. Tanrı'yı arama arzusu, günahla köreltilmişse de, sıkıntı aracılığıyla yeniden keskinleştirilebilir.
3. Eğer sıkıntı çekildiğinde Tanrı'yı arama arzusu uyanırsa, kişinin ruhsal yaşamını tazeleyen bir etken olabilir.

senin anılma adına: Mesih inanlısı kendisinin başına ne gelirse gelsin, insanlar tarafından nasıl tanınırsa tanınsın en büyük dileği, Tanrı'nın adının yüceltilmesi olmalıdır. Sıkıntı sırasında kestirme çıkış yolunu aramayı reddetmeli, kendi rahatlığını Tanrı'nın yüceliği uğruna inkar etmelidir (Yuhanna 11:4; 2. Korintliler 4:15[-18]).

Mesih İnanlısının en büyük sevinci ve avuntusu Tanrı'nın adından kaynaklanmalı (Mezmur 30:4; 135:13; Hoşea 12:5). Aslında Tanrı'nın birçok adı vardır. Her biri O'nun özyapısını, eylemlerini, amaçlarını ve sevgisini açıklar. Mesih inanlısı Tanrı'nın adlarının anlamlarını araştırırsa, O'nu yüceltecek ve kendini avutacak sayısız neden bulur.

Tanrı, Mesih inanlısını uygun gördüğü denemelerden geçirir. Bunlar ne olursa olsun, Tanrı'ya karşı sevgi soğumamalı, imanın yok olmasına yol açan kuşkulara yer verilmemelidir. Tanrı, «Sizin için düşünmekte olduğum düşünceleri Ben bilirim» der. «Kötülük düşünceleri değil, ancak sonunuzda size ümit vermek için esenlik düşünceleridir» (Yeremya 29:11).

26:9 geceleyin: (Mezmur 63:5). Ulusal geceler de, kişisel geceler de var:

1. Üzüntünün gecesi
Bekleyişin sabahı, çabaların öğlenine yer verir; çabaların öğleni de düş kırıklıklarının akşamına dönüşür. Gençliğin rüyaları söner, bu dünyanın sevinci azalır, geçiciliği belli olur. Karanlıkta tek başına oturan can, Tanrı'yı arar.
2. Kuşkunun gecesi
3. Özlemin gecesi
4. Kişinin kendi ölümünün gecesi

Senin hükümlerin yeryüzünde oldukça: Yeşaya'nın Tanrı'nın yargılarına özlem duyması bencilce bir istek değildi. Yargıların bir sonucu da, önceden Tanrı'yı tanımayan kişilerin en sonunda O'na iman etmesi olacaktır. Başkalarının da günahtan kurtulması ve doğruluk yolunda eğitilmesini içten arzulamak Tanrı'ya inananların ayırt edici bir özelliğidir. (Doğruluk yolunda eğitilmekle ilgili nota bakın, 26:7.)

dünyada oturanlar: Dünyada oturanlar, yargılardan sonra sağ kalanlardır (Zekarya 14:16).

doğruluk öğrenecekler: Tanrı'nın yargı verirken amacı:

1. Tanrı'dan korkanlar, imanda ve ruhsal hizmette pekişsin.
2. İmanla imansızlık arasında bocalayanlar bir karar versin.
3. Mesih'e iman etmeye karşı direnenler, sonunda ruhsal gerçekleri algılayabilecek duruma gelsin ve yaşamlarını Tanrı'ya teslim etsinler.

Mesih inanlısı Tanrı'nın bu amaçlarının gerçekleşmesi için uygun bir biçimde çaba göstermelidir. Eğer bu amaçları kendi yaşam hedefi olarak izlemezse, aptallığı ortaya çıkar, günahı apaçık gözükür.

26:10 kötüye lütfedilsin, yine doğruluk öğrenmez: Kötüler doğruluk ülkesinde haksızlık eder. Bu yüzden de doğrular Tanrı'nın yargılarının bir an önce gelmesini isterler. Kötüler yargıdan esirgenirlerse, Tanrı'nın gösterdiği kayranın değerini bilmez, O'nun acımasından yararlanıp kötülükte pekişirler. Tanrı insanların dikkatini Kendine çevirmeyi ve onlarda iman uyandırmayı ister. O'nun yaptıklarına aldırış etmemek büyük suçtur, ölüme götüren bir sağırılıkta sonuçlanacağı kesindir!

Rabbin haşmeti: Tanrı'nın görkemi şu yollarla gösterilir:

1. Yaratılıştaki (Romalılar 1:19,20)
2. Yargılarında (Hezekiel 39:21)
3. İsa Mesih'te (Kolosaliler 1:19)
4. İsa Mesih'in müjdesinde (2. Korintliler 4:4; 1. Timoteus 1:11)

26:11 Rabbin eli yükseldi fakat onlar görmüyorlar: (5:12)

ateş: İsrail'e yargı olarak gelen ateş, Tanrı'nın düşmanlarını da yiyip bitirir (9:18; Tsefanya 1:18).

26:12 selamet: Tanrı'nın düşmanlarını yakan ateş, esenlikle karşılaştırır. Esenlik, doğru sayılanların korkusunu ve kuşkusunu yatıştırır (26:3'teki notu inceleyin).

bizim için bütün işlerimizi Sen başardın: Mesih inanlısının iyi işlerde başarılı olabilmesinin nedeni, Tanrı'nın onda önceden işlemiş olmasıdır. «Tanrı kendisini hoşnut edeni yerine getirmeye istekli ve etkin olabilmeniz için, varlığınızda işlemektedir» (Romalılar 16:25; Efesliler 2:9,10; Filipililer 2:13).

26:13 Sen'den başka efendiler bize efendilik ettiler: İsrail halkı Tanrı'ya sürekli karşı koyunca Tanrı da angaryacılarla Kendisi arasındaki farkı algılasınlar diye, onları düşmanlarının kırbacına teslim ederdi (2. Tarihler 12:8). Yahudiler'in yalancı ilahlara tapınması gibi (Çıkış 32:1; Hakimler 6:25) ilk Mesih inanlıları da yalancı ilahlara tapınmaktan kurtularak imana geldiler (1. Korintliler 12:2; 1. Selanikliler 1:9,10).

fakat: Bundan sonra İsraililer Tanrı'yı böyle bir yargıya zorlamayacaklardır.

Senin ismini biz ... anacağız: Şu itiraf Mesih inanlısının dudağından da duyulmalı: «Başka efendiler bana efendilik etti. Yüreğimin her dileği bana efendi oldu. Geçmişimde şehvete, alçaklığa uşaklık ediyordum. Ama şimdi utandığım şeylerden bir kazancımın olmadığını bilir, Tanrı'nın adını (özyapısını, amaçlarını, işlerini, sevgisini [26:8]) her an davranışlarıma yön veren temel amacım olarak kabul ederim» (Romalılar 6:16-23).

ancak Seninle: Kişinin Tanrı'yı yüceltebilecek bir konumda bulunması ancak O'nun kayrasıyla olur (Mezmun 119:67,71).

26:14 onların anılmasını da bütün bütün yok ettin: (Mezmun 34:16; Süleyman'ın Meselleri 10:7)

26:15 milleti çoğalttın: (54:1-3; Vahiy 7:9)

26:16 Ya Rab, sıkıntıda Seni aradılar: İsraililer tüm tarihleri boyunca kayra zamanında ne Tanrı'nın değerini anladı ne de O'na bağlı kaldılar. Ama sıkıdüzen sırasında O'na 'imdat' diye yakarır, O'nun haklı olduğunu itiraf ederlerdi (2. Tarihler 12:5,6; Hoşea 5:15). Duasız bir yaşam yalnız iyi

günlerde olanaklıdır. Tanrı'yla alay eden kişi, ölümle karşı karşıya gelince O'na yakarır. Kendini başarılı saydığı sürece duayı küçümseyen biri, sıkıntı içinde sürüdüğü gün Tanrı'ya yalvarmaktan kendini geri tutamaz. Sıkıntının rolü hiçbir zaman hor görülmemeli («Ancak Seninle» [26:13])!

yalvarışını döktüler: Sıkıntıda Tanrı'ya seslenip duyulmak, değeri ölçülmez bir ayrıcalıktır (Mezmun 3:4; 34:4; 120:1; Yunus 2:2).

Ne ilginç ki, İsraililer yalancı ilahlarına ya da diğer efendilerine (26:13) başvurmadılar (Mezmun 62:8). Kişiyi ağır baskı altında tutan diğer efendiler şunlar olabilir (26:13,14):

1. Bedeni tutsak eden uyuşturucu maddeler, alkol, sigara, cinsel ilişki;
2. Akli köleleştiren pornografi, aşk öyküleri ya da kin, nefret, kıskançlık, kendine acıma;
3. Zamanı boşa harcatan ve ruhsal ürün getirmeyen arkadaşlıklar, hobiler, spor etkinlikleri, eğlenceler.

Kişi onu esir tutan şey(ler)den kurtulmak dileğiyle yalvarınca, Tanrı ona özgür oluncaya dek dayanıklılık sağlar. Kişi o zaman ilgisini onu tutsak eden alışkanlıklardan Kurtarıcı'ya çevirebilir. Günlerini nasıl O'nun için yaşayabileceğini, O'nun adını nasıl yüceltebileceğini düşünmekle uğraşır. Hem kişinin kendisi için hem de Tanrı'nın egemenliği için Tanrı'ya yalvarmak son derece yararlıdır.

Eğer Tanrı kişiyi büyük sıkıntılardan kurtarıyorsa, tüm küçük sorunlarda da ona yardımcı olmaz mı (Mezmun 56:13; Matta 6:25; Romalılar 8:32)?

26:17 ağrılarında bağırdığı gibi: Doğum yapan kadın benzetmesi, korkuyla karışık büyük ağrılar için kullanılır (13:8; 21:3; Mezmun 38:8,9). Doğru sayılanlar güçlü kente yücelikle girmeden önce (26:1,2), sıkıntı ve eziyetle dolu kara günlerden geçeceklerdi.

26:18 gebe kaldık: Yahuda Tanrı'nın yardımı olmadan kendini düşmanlarından özgür kılmak arzusundaydı (20:5; 30:1-3; 31:1; 36:6; Yeremya 2:17-18,36-37; 42:14-19).

ağrılar çektik: Yahuda yaptığı planların ağrılarını çekmeyi kabul ediyordu, çünkü ümidini olumlu sonuca bağlamıştı. Ama ağrıları, doğum sancısı değil, yaptıkları planların ölümünün sancısıydı.

sanki yel doğurduk dünyada oturanlar düşmediler: Yahuda'nın (ve İsrail'in) kendini düşmanlarından özgür kılma girişimleri boşa çıktı. İsrailoğulları düşmanlarının gücünü azaltamadı. Ama Tanrı'nın İsrail'i özgür kılacağı gün gelecektir. O gün kendi çabasıyla değil, Tanrı'nın araya girmesiyle kurtulduğunu bilecektir (24:17-22; Mika 4:9-13; Yuhanna 16:20,21).

26:19 ölülerin dirilecekler: (Hezekiel 37:1-14; Daniel 12:2)

senin ölüleri, benimkilerin cesetleri: (1. Korintliler 15:20-23)

uyan: (Efesliler 5:14)

uyanın ve terennüm edin: Ölümünden dirilenler başı boş dolaşmak üzere diriltilmeyecekler. Onlar için yapılmış bir çağrı var: Tanrı'yı yüceltecekler (Vahiy 5:13).

toprak içinde yatanlar: Hem ruhsal açıdan, hem ulusal açıdan İsraili sayılanlar sonsuzluğa dek anımsanacaktır (Mezmun 112:6).

26:20 gel, ey kavmim: Tanrı, **Kendine** ait olanlara şahsen yol gösterir (Mezmun 23:1-3; 32:8; Süleyman'ın Meselleri 2:5,6).

kendi iç odalarına gir: Tanrı'nın halkı kendi iç odalarına çağrılır. Tanrı'ya bağlı olmayanlardan ayrılmaları (Çıkış 9:19; 2. Korintliler 6:17; Vahiy 18:4), Tanrı'nın halkı için hazırlanmış özel, kapalı, ıssız sığınağa girmeleri buyrulur. İç oda, inanlının Tanrı'yla baş başa kaldığı zamanı simgeler. Mesih inanlılarının topluluğundaki öğretisi ne denli besleyici olursa olsun, her inanlı Tanrı Sözü'nü inceleyerek kendi besinini de almalıdır. Daniel'in günde üç kez dua etmeye zaman bulduğu gibi, Mesih inanlısı da her gün Tanrı için zaman ayırmayı ruhsal bir görev olarak görmelidir (Daniel 6:10). İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya bağlı olanlar dünyada yaşamaktadır ama dünyadan değildirler (Yuhanna 17:11,14,16). Bu nedenle dünyayı sevmemeye (1. Yuhanna 2:15-17) ve dünya tarafından lekelenmemeye (Yakup 1:27c) özen göstermelidirler. İsa Mesih bu amacı göz önünde tutarak ölüme gitti (Galatyalılar 1:4).

ardında kapıları kapa: Yahudalılar'ın kapılarını kapamaları Tanrı'yla birlikte olmak için onlara zaman sağlayacaktı (2. Krallar 4:33; Mezmun 27:5). Sıkıntı ve tehlike içindeyken de Tanrı'nın yüreklerde yapmak istediği işler vardır (ama yalnız o zamanlar değil!). Kişi yaşamını Tanrı huzurunda gözden geçirmelidir. Bunun için ıssız bir ortam gerekir. İnanlı yılda kaç kez Tanrı'ya böyle bir olanak sunar? Mesih inanlıları Tanrı'nın yaşamlarında ve çevrelerinde az çalıştıkları konusunda yakarılırlar. Ancak Tanrı'nın etkin olmasını engelleyen bir unsur da inananların O'nunla az zaman geçirmeleri değil mi (Matta 6:6)?

Tanrı, Nuh'un ardından geminin kapısını kapadı (Tekvin 7:16). Böylece Tanrı'nın tüm dünya üzerine döktüğü öfke geçinceye dek Nuh'la ailesi korundu.

gazap geçinceye dek: Tanrı, düşmanlarını yargılayacaktır. Tanrı'ya düşman olanlarla birlikteliği sevip onlardan ayrılmak istemeyen bir kişi, onlarla birlikte aynı yargıyı görmeye gönüllüdür demektir. Ama Tanrı inanlının dünyayla ilişki kurmasını istemez. Çünkü dünyayı dost sayan kişi, kendini Tanrı'nın düşmanını yapar (Filipililer 3:18; Yakup 4:4). Öte yandan, Tanrı'ya yakın ve dünyadan uzak yaşamak isteyenleri Tanrı şöyle çağırır: «Kendi iç odalarına gir, ardında kapıları kapa; gazap geçinceye dek biraz gizlen» (Tekvin 7:1; Çıkış 12:22; Yeşu 2:18-18).

Tanrı'nın çağrısını gönülsüz olarak kabul ederken dünya için özlem çekenler de vardır (Tekvin 19:15,16,26). Her bir Mesih inanlısı yüreğini yoklamalı: Dünyadan (Tanrı'nın kutsallığına uymayan her şeyden) seve seve ayrılmaya hazır mı? Yoksa ne olursa olsun, böyle bir «aşırılık»tan kendini korumak mı ister? Ya da dünyadan gönülsüzce ayrılır, ama yalnız Tanrı'yla yetinmediği için rahata kavuşamaz. Kişi kendini aldatmasın. Tanrı yüreğin gizli durumunu bilir. Eğer bir kişi Tanrı'yı yeterli bulmazsa, bunu itiraf etsin. Tanrı'nın onu Kendine yaraşır yeni bir yaratık olacak biçimde değiştirmesini dilesin (64:8).

biraz: (10:24,25; 54:7,8; Mezmun 30:5; Vahiy 2:10). Tanrı'nın zamanla ilgili düşünceleri insaninkinden değişiktir (Mezmun 90:4; 2. Petrus 3:8).

gizlen: Bekle! Kimi zaman bir Mesih inanlısı gereken her şeyi elinden geldiği kadar yaptıktan sonra Tanrı'nın oluşturacağı sonuçları sabırla beklemekten başka bir şey yapamaz.

1. Dayanıklılığın bekleyişi:

Dayanıklılık gösteren kişi, Tanrı'nın emeği üzerine sağlayacağı gelişmeyi bekler (1. Korintliler 3:6,7).

2. Sıkıdüzenin bekleyişi:

Gerek hastalık, gerek utanç, gerek üzüntü, gerek rahatlık dolu günlerde iman yaşamını düzenli olarak sürdüren kişi, Tanrı'nın onun gösterdiği sabrı ödüllendireceğini bekler (2. Timoteus 4:7,8).

26:21 dünyada oturanları cezalandırmak için: Karar verildi; artık yargı kaldırılmayacaktı (Mezmur 37:9-15,17,19,20). Yeşaya bu yargıyı bildirmişti (24. bölüm).

Rab yerinden çıkıyor: (Mika 1:3)

dünya kanını açığa koyacak: Katilin akıttığı kan, Tanrı'nın gözünden kaçmaz. Onun öcü alınacaktır (1:15; Tekvin 4:10,11; 2. Krallar 24:4; Matta 10:26; 23:29-38; Vahiy 16:6; 18:20)